

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

8 päivänä tammikuuta 2002

asiassa C-409/99 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH vastaan Finanzlandesdirektion für Steiermark ja Michael Stadler vastaan Finanzlandesdirektion für Vorarlberg⁽¹⁾)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 17 artiklan 6 ja 7 kohta – Arvonlisäveron vähennysoikeus – Kansallisessa lainsäädännössä direktiivin voimaantulohetkellä olleet rajoitukset – Suhdannesyistä johtuvat rajoitukset – 29 artiklassa säädetyn neuvoa-antavan arvonlisäverokomitean kuuleminen)

(2002/C 84/18)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-409/99, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH vastaan Finanzlandesdirektion für Steiermark ja Michael Stadler vastaan Finanzlandesdirektion für Vorarlberg ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 17 artiklan 6 ja 7 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. La Pergola, L. Sevón (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 8.1.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan vastaista on, että jäsenvaltio kuudennen direktiivin voimaantulon jälkeen epää tiettyihin ajoneuvoihin liittyvien menojen osalta arvonlisäveron vähennysoikeuden, jos direktiivin voimaantullessa kyseisen valtion viranomaiset ministeriön päätökseen perustuneessa vakiintuneessa käytännössään hyväksyivät vähennyksen näiden menojen osalta.
- 2) Direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 7 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava niin, että siinä ei sallita jäsenvaltion jättävän joitakin tavaroita arvonlisäveron vähennysoikeuden

ulkopuolelle kuulematta ensin arvonlisäverokomiteaa. Säännös ei myöskään oikeuteta jäsenvaltiota toteuttamaan joidenkin tavaroiden jättämisestä arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle toimia, joista ei ilmene niiden rajallinen voimassaoloaika ja/tai jotka ovat osa rakenteiden sopeuttamista koskevaa toimenpidekokonaisuutta, jolla pyritään pienentämään budjetin alijäämää ja mahdollistamaan kyseisen valtion velan takaisinmaksu.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2001

asiassa C-424/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta⁽¹⁾)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 89/105/ETY – Direktiivin 89/105/ETY 6 artiklassa tarkoitettu korvattavien lääkkeiden luettelon käsite – Määräaika, jossa päätös lääkkeen sisällyttämisestä kyseiseen luetteloon on tehtävä – Velvollisuus säätää muutoksenhakumahdollisuudesta kieltävään päätökseen)

(2002/C 84/19)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-424/99, Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehenään J. C. Schieferer) vastaan Itävallan tasavalta, (asiamiehenään C. Pesendorfer), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 8) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava toisen jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 27.11.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY 6 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräjässä antanut tämän säännöksen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Molemmat asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluisaan.

(¹) EYVL C 6, 8.1.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

8 päivänä tammikuuta 2002

asiassa C-428/99 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), H. van den Bor BV vastaan Voedselvoorzienings- en verkoopbureau (¹)

(Maatalous – BSE:n torjunta – Jäsenvaltioiden toimivalta – Kasvattajien saamat korvaukset BSE:n vuoden 1996 maaliskuussa aiheuttaman kriisin yhteydessä määrättyjen brittiläisten vasikoiden teurastusten perusteella)

(2002/C 84/20)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-428/99, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa H. van den Bor BV vastaan Voedselvoorzienings- en verkoopbureau ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden toimivallasta maksaa nautaeläinten kasvattajille korvaus ja vahvistaa maksettavan korvauksen määrä naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) vuoden 1996 maaliskuussa aiheuttaman kriisin yhteydessä määrättyjen brittiläisten vasikoiden teurastusten perusteella ja poikkeuksellisten tukitoimenpiteiden käyttöönottamisesta Belgian, Ranskan ja Alankomaiden naudanlihamarkkinoilla 19 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 717/96 (EYVL L 99, s. 16), sellaisena kuin se

on muutettuna komission 7.5.1996 antamalla asetuksella N:o 841/96 (EYVL L 114, s. 18), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 8.1.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Naudanliha-alan yhteiseen maatalouspolitiikkaan sovellettavia yhteisön säännöksiä on tulkittava niin, että sen jälkeen, kun oli saatu tietoa mahdollisesta yhteydestä naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) ja ihmisiä koskevan Creutzfeldt-Jakobin taudin välillä, ja kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa oli puhjennut naudan spongiformisen enkefalopatian aiheuttama kriisi, jäsenvaltiolla oli eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset, 17 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/118/ETY, 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeus:
 - määrätä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulleiden ja alueellaan olevien nuorten nautaeläinten teurastamisesta ja
 - toteuttaa eläinten teurastustoimenpiteeseen liittyvä korvaustoimenpide, koska saattoi olla vakavia perusteita olettaa, että kasvattajat voisivat oikeudenmukaisen korvauksen puuttuessa salata omistamiensa eläinten alkupeuran välttääkseen näiden teurastamisen ja tästä aiheutuvan taloudellisen tappion.

- 2) Vaikka jäsenvaltiolla oli toimivalta toteuttaa korvaustoimenpiteitä direktiivin 90/425/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset 17 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/118/ETY, 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, oli yhteisön oikeuden ja erityisesti poikkeuksellisten tukitoimenpiteiden käyttöönottamisesta Belgian, Ranskan ja Alankomaiden naudanlihamarkkinoilla 19 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 717/96, sellaisena kuin se on muutettuna komission 7.5.1996 antamalla asetuksella N:o 841/96, vastaista vahvistaa kasvattajille maksettavan korvauksen määrä kansallisten säännösten perusteella siitä päivästä lähtien, josta kyseistä asetusta oli sovellettava.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2000.